विष्णुञ्चोद्दिश्य हूयमाना पराचीर्हुतवन्तः। प्रकृतौ तु प्रति-प्रयाजं पृथगेव वेद्या उत्तरतो दक्षिणदेशमागत्य होमः क्रियेत। इह तु सकृदेवागत्य होमः क्रियते। तदिदं पुनरावृत्ति-राहित्यं पराचीशब्देन विवक्षितम्। तदेतदाहुतित्रयं हुत्वा चतुर्थीमुपसदाख्यां प्रधानाहुतिं या ते अग्ने याशयेति संहिता-यामाम्नातमन्त्रा उच्चार्य्य स्रुवेण हुतवन्तः। तस्य मन्त्रस्यो-त्तरभागे उग्रं वच इत्यादिवाक्यमस्ति। तत्र क्षुत्पिपासे एवोग्रं वच उच्यते। क्षुधिताः स्मः पिपासिताः स्मो नास्माकमन्नपाने विद्येते। इत्येतद्वाक्यं घोरं कृपालवः श्रोतुं न सहन्ते। तदे-तत् उग्रत्वं यदेतद्गोवधादिरूपमुपपातकं यच्च वीरहत्यादि-रूपं महापातकं तदेतत्त्वेषं वच इत्यनेनाभिधीयते। त्वेषशब्देन दीप्तिवाचिना चित्तक्लेशरूपा ज्वालोपचर्य्यते। उपपातकं महा-पातकञ्च निष्पन्नमिति श्रुतवतश्चित्ते महान् क्लेशो भवति। क्षुत्पिपासे महापातकोपपातके इत्येव। फलरूपेण तत्साधन-रूपेण चावस्थितं चतुर्विधं पाप्मानं देवा उपसद्धोमेन विना-शितवन्तः। अयं देवैरनुष्ठितप्रकारः। सर्व्वोऽपि सूत्रकारेण सङ्गृहीतः। ध्रौवादष्टौ जुह्वां गृह्णाति। चतुरुपभृति घृतवति-शब्दे जुह्वुपभृतावादाय दक्षिणा सकृदभिक्रान्त उपांशूपाज-वत्। प्रचरत्यर्द्धेन जौहवस्याग्निं यजत्यर्द्धेन सोममौपभृतं जुह्वामानीय विष्णुमिष्ट्वा प्रत्याक्रम्य या ते अग्ने याशया तनू-रिति स्रुवेणोपसदं जुहोतीति॥

तमिमं प्रकारं विधत्ते। "तथो एवैतदेवंविद्यजमानः।